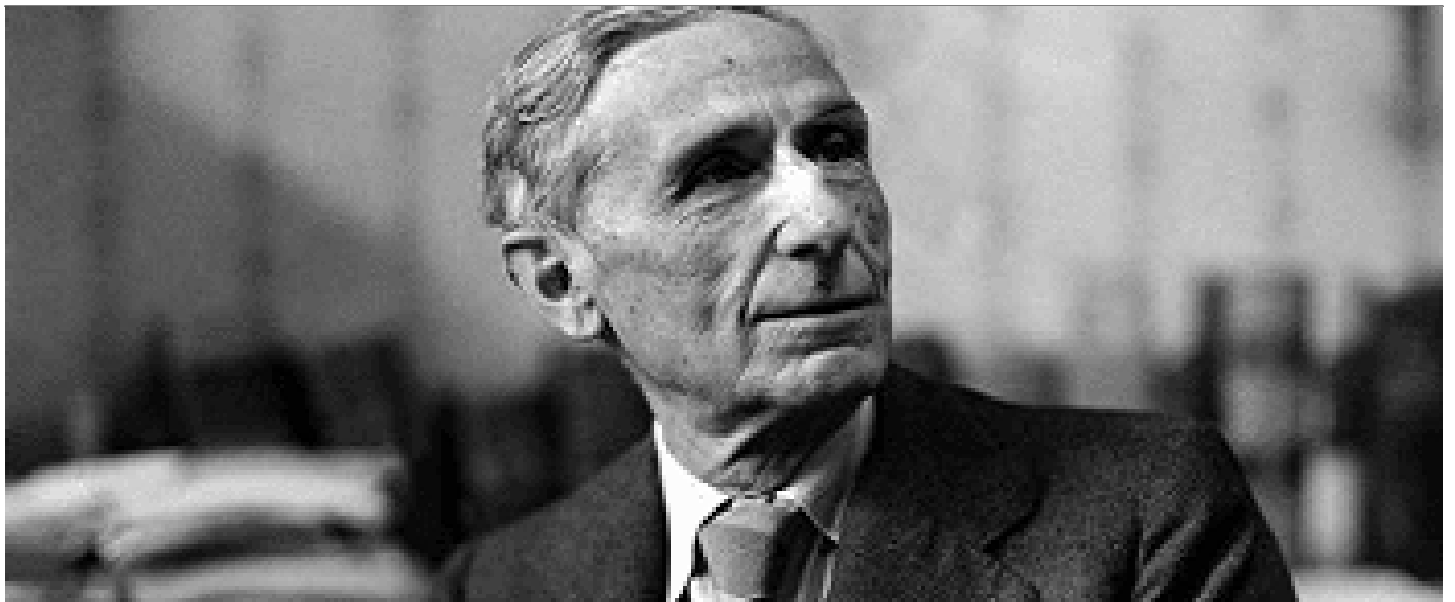

Saquejos i confiscacions

Autor: Salvador Cot

Data de publicació: 08-07-2021

El 28 de gener d'aquest any, l'Institut Nova Història reproduïa un article sobre la crema d'immenses quantitats de llibres que els franquistes van perpetrar en llibreries, biblioteques i en cases particulars de l'Estat. Hi sortia citat el cas d'En Pompeu Fabra. En Salvador Cot hi aprofundeix en aquest escrit publicat al diari digital 'El món' del 26 de juny passat. Des de Nova Història també sabem que els franquistes no es van inventar res, que tots els mecanismes vénen de lluny.

El 1939, pocs dies després que Pompeu Fabra es veiés obligat a marxar a l'exili, un grup de falangistes va forçar la porta del domicili del filòleg, a Badalona. A banda de saquejar aquell habitatge familiar, els paramilitars van llançar per la finestra la totalitat de llibres, arxius i documents que hi van trobar. En acabar, ho van amuntegar tot al mig del carrer i van calar-hi foc. Diuen que la seva família no li va voler dir mai el que havia passat al vell professor, que va morir pocs anys després -el 1948- creient que tots els llibres i els papers es conservaven a l'Ajuntament de Badalona.

El fet és que Fabra i la seva família s'havien quedat sense res, amb el pis destrossat i en un exili paupèrrim. Però no en van tenir prou. A principis de 1940, els tribunals franquistes ordenen a la Guàrdia Civil que investigui sobre possibles propietats de Pompeu Fabra a partir de la consideració que "fue uno de los personajes más significados del catalanismo, hostil a las cosas de España". El 10 de maig de 1941, el Tribunal Regional de Responsabilitats Polítiques de Barcelona va concloure que Fabra era culpable en tant que "elemento intelectual destacado, fue propagandista y divulgador de las ideas de separación de Cataluña con la Patria a que está unida, escribiendo el diccionario de la lengua catalana, con profundo desprecio y enemistad para España". La condemna va insistir en la depauperació absoluta: "Debemos declarar la responsabilidad política del inculpaado Pompeyo Fabra Gener a quien se le impone la multa de cinco mil pesetas, inhabilitación absoluta perpetua y extrañamiento perpetuo del territorio nacional, y la sanción de pérdida total de bienes".

Fabra no havia tingut mai cap càrrec polític ni institucional i, de fet, les acusacions són del tot genèriques. Però el van

voler arruïnar –a ell i a molts com ell– com a part de les represàlies d'un règim que volia arrasar-ho tot i tothom. I les confiscacions eren el diàmetre exterior de la taca d'oli repressiva.

No s'han inventat res. Tots els mecanismes vénen de lluny.

El Món

'Opinió singular'

29/06/2021

Salvador Cot

<https://elmon.cat/opinio-singular/saquejos-i-confiscacions-273170/>

Altres referències:

<https://www.inh.cat/articles/El-'bibliocauste'-espanyol-la-crema-de-llibres-pel-franquisme-durant-la-guerra-i-la-postguerra>

Pompeu Fabra. Cliqueu-hi damunt per ampliar la imatge